

Зачто мене стари предумаха,
За невредна мене тій додоха.

Кат' плакала своа сръща клепа,
И кат' клепа така наричала.

19

Видишь Гано видишь душо
Гора зелена;

И видишь ли тамо птиче
Само гжрлице.

Какъ то птиче душо Гано
Лѣпо не пѣе.

Зачто га е отъ другарче
Вѣчно лишило.

Треси птиче сухо дръво
Севѣ седало.

Безъкъ да знае че другарче
Нѣино умрѣло.

И куканѣ вещь за напрѣдъ
Нѣино престало.

20

Юш' не свѣти бѣла зора,
Нито трепти листомъ гора,

Юш' не пѣе милой словѣй
Вора намъ да лви.

Не са чне гласъ зефира,